

N:o 36.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående ordnande af pensionsförhållandena vid intendenturcorpsen; gifven Stockholms slott den 17 februari 1893.

Under hänvisning till hvad bilagda utdrag af protokollet öfver landförsvarsärenden för denna dag innehåller, vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att medgifva,

att fältintendenter, intendenter och förvaltare vid intendenturcorpsen må få förklaras berättigade, att under de vilkor i öfrigt, som för åtnjutande af fyllnadspension finnas stadgade uti kongl. cirkuläret den 22 juni 1877 angående ny pensionsreglering för armén, vid fyllda 60 lefnadsår erhålla dylik pension.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse väl bevågen.

OSCAR.

Axel Rappe.

*Utdrag af protokollet öfver landförsvarsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 17 februari 1893.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern **BOSTRÖM**,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena **grefve LEWENHAUPT**,
Statsråden: friherre **VON ESSEN**,
friherre **ÅKERHIELM**,
ÖSTERGREN,
GROLL,
WIKBLAD,
GILLJAM,
friherre **RAPPE**,
CHRISTERSON.

Chefen för landförsvarsdepartementet, statsrådet friherre **Rappe**, föredrog i underdånighet:

Generalintendentens underdåniga skrifvelse den 14 innevarande månad angående ordnande af pensionsförhållandena vid intendenturcorpsen.

Departementschefen yttrade dervid:

Under erinran, att Eders Kongl. Maj:t den 2 sistlidne december, med godkännande af 1892 års urtima riksdags i härordningsfrågan fattade beslut, fastställt stat för den nyinrättade intendenturcorpsen, har generalintendenten i skrifvelse den 14 i denna månad i underdånighet anhållit, att Eders Kongl. Maj:t täcktes vidtaga åtgärder i syfte dels att embets-

och tjänstemännen vid nämnda corps må vinna delaktighet i arméns pensionskassa samt arméns enke- och pupillkassa och dervid, hvad angår tiden för pensions erhållande och skyldighet att med pension afgå, likställas, generalintendenten med embetsmän tillhörande generalitetet samt fältintendenterna, intendenterna, förvaltarne och förmännen med regementsintendenterna, och dels att löntagarne å intendenturcorpsens stat må tills vidare och intill dess frågan om corpsens delaktighet i nämnda kassor kan blifva i vederbörlig ordning afgjord, berättigas att för erhållande af eventuel pensionsrätt till desamma erlægga afgifter med enahanda belopp, som skulle påförts dem, derest de redan varit delegare i kassorna.

För så vidt denna generalintendentens framställning afser delaktighet för de nämnda tjänstemännen i pensionskassorna, beror densamma på arméns fullmäktiges afgörande och anhåller jag att framdeles, sedan dagen för nämnda fullmäktiges detta år infallande sammanträde blifvit bestämd, få till framställningen derutinnan återkomma. Beträffande vidare yrkandet, att löntagarne å intendenturcorpsens stat skulle berättigas att redan innan corpsen upptagits till delaktighet i kassorna få till dem erlægga afgifter, torde, innan ärendet i denna del afgöres, yttrande böra från direktionen för arméns pensionskassa inhemtas.

Emellertid kan generalintendentens framställning anses innefatta äfven en tredje fråga, som är af beskaffenhet att böra underställas Riksdagen. Uti de år 1877 af Riksdagen antagna, sedermera af Eders Kongl. Maj:t genom nådiga cirkuläret den 22 juni samma år till efterrättelse fastställda grunderna för arméns pensionering är nemligen väl å ena sidan stadgadt, att de till armén hörande embets- och tjänstemän af militärläkare och civilstaterna, hvilka äro till pension ur arméns pensionskassa berättigade, jemväl ega att vid afskedstagandet erhålla fyllnadspension, hvadan alltså eventuel rätt till dylik pension inträder i och med detsamma vederbörande tjänsteman vid armén vunnit delaktighet i pensionskassan; men då å andra sidan såsom ytterligare vilkor för fyllnadspensions erhållande, enligt samma grunder, stadgas viss lefnadsålder, som bestämts olika för tjänstemän af olika grader och ej heller sammanfaller med den lefnadsålder, som enligt reglementet för arméns pensionskassa är för erhållande af pension från nämnda kassa fastställd, är uppenbart, att då vid armén inrättas tjänstebefattning af annat slag eller annan benämning än de förut i pensionsgrunderna uppräknade, frågan om den ålder, innehafvare af dylik befattning bör hafva uppnått för att komma i åtnjutande af fyllnadspension, beror på Riksdagens afgörande.

Beträffande tjänstemännen vid intendenturcorpsen skola, enligt den för nämnda corps fastställda nya stat, dervid finnas anstälde 1 general-

intendent, 4 fältintendenter af 1:sta klassen, 5 fältintendenter af 2:dra klassen, 30 intendenter af 1:sta klassen, 16 intendenter af 2:dra klassen, 8 intendenter af 3:dje klassen, 53 förvaltare och 36 förmän. Af dessa befattningar är generalintendentens redan i pensionsgrunderna upptagen såsom likställd med generalsbefattning; och erfordras alltså rörande den ålder, innehafvare af denna befattning skall hafva uppnått för att erhålla rätt till fyllnadspension, ingen framställning till Riksdagen.

Hvad vidare angår de i intendenturcorpsens nya stat uppförda förmänsbefattningar, torde ej heller beträffande pensionsåldern för de blifvande innehafvarne af dessa befattningar något förslag till Riksdagen böra aflåtas.

Såsom tillhörande manskapsklassen torde de nemligen böra pensioneras i den ordning, som för manskap vid armén är stadgad, och hvad särskildt beträffar pensionerna från arméns pensionskassa och de s. k. fyllnadspensionerna, äro de, såsom också uttryckligen säges i så väl reglementet för pensionskassan som meranämnda pensionsgrunder, afsedda allenast för officerare och underofficerare jemte civilmilitära tjänstemän i motsvarande grader.

Rörande de återstående officers- eller underofficersrangklasserna tillhörande nya befattningarne vid intendenturcorpsen, eller fältintendenternas, intendenternas och förvaltarens, varder deremot en sådan framställning af nöden. Jag tillåter mig emellertid, vidkommande dessa befattningars egenskaper att vara nya, i detta sammanhang erinra, att den största gruppen deraf, intendenternas, är afsedd att utbytas mot de nuvarande regementsintendentsbefattningarna, hvilka, i mån af innehafvarnes afgang, skola indragas, och att, beträffande pensioneringen af intendenterna, statens ställning så till vida blifver gynsammare än förut som dels de blifvande innehafvarne af dessa befattningar ej kunna komma i åtnjutande af ålderstillägg och således ej heller af den dermed förenade högre pension och dels dessa tjänstemäns aflöning, utaf hvilken pensionens storlek är beroende, skall utgå med tre olika belopp, deraf det högsta motsvarar det för närvarande till regementsintendenterna utgående.

Hvad angår den ålder, hvars uppnående skulle berättiga fältintendenter, intendenter och förvaltare till erhållande af fyllnadspension, hemställer generalintendenten, att de må i detta afseende likställas med regementsintendenterna, så att pensionsrätten skulle inträda vid uppnådda 60 lefnadsår och skyldigheten att med pension afgå följaktligen vid 63 år. Jag har intet att häremot erinra. Innehafvarne af dessa befattningar skulle derigenom, i fråga om pensionsåldern, komma i alldeles samma ställning som det stora flertalet civile tjänstemän vid armén, af hvilka endast krigsarkivarien och vaktmästarne vid militära embetsverk och staber måste för

vinnande af fyllnadspension hafva uppnått 65 lefnadsår. Äfven statens berättigade intresse att ej i förtid betungas med tjenstemäns pensionering synes mig, genom ett sådant ordnande af frågan om pensionsåldern för de nya intendenturtjenstemännen, blifva väl tillgodosedt. I grad äro de likställda, fältintendenterna med öfverstelöjtnanter och majorer, intendenterna med kaptener och löjtnanter samt förvaltarne med fanjunkare; och då dessa militäre tjenstemän för erhållande af fyllnadspension måste hafva uppnått 55 respektive 50 lefnadsår, skulle alltså rättigheten till pension för gradkamraterna inom den nya intendenturcorpsen inträda 5 respektive 10 år senare.

Under åberopande häraf hemställer jag alltså, att Eders Kongl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen att medgifva, att fältintendenter, intendenter och förvaltare vid intendenturcorpsen må få förklaras berättigade att under de vilkor i öfrigt, som för åtnjutande af fyllnadspension finnas stadgade uti cirkuläret den 22 juni 1877 angående ny pensionsreglering för armén, vid fyllda 60 lefnadsår erhålla dylik pension.

Hvad departementschefen sålunda hemställt och yttrat täcktes Hans Maj:t Konungen, på tillstyrkan af statsrådets öfriga ledamöter, i nåder bifalla och gilla; och skulle proposition af den lydelse bilagan till detta protokoll utvisar till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo
Eugène Peyron.
